

403. Jer, mindnyájan örüljünk

Vad Péter Zsigmond

1. Jer, mind-nyá - jan ö - rül - jünk, És szí - vünk - ben vi - gad - junk, Mert szü - le - tett Úr Jé - zus ne - künk.

2. Kit az Atya Úr Isten, Könyörülvén emberen, Elbocsáta teljes időben.
3. Elhagyá gazdagságát, Véghetetlen országát, Hogy érettünk adja önmagát.
4. Ő életnek adója, Szívek vigasztalója, Lelkünk megvilágosítója.
5. Azért jöve, hogy éljünk, Isten kedvébe essünk, Érdeméből kegyelmet nyerjünk.
6. Nagy szeretet mindenhez, Hogy Isten emberekhez Jöve, fertelmes bűnösökhöz.
7. Akik benne nem bíznak, Sőt bízni sem akarnak, Örök halállal mind meghalnak.
8. Mi azért e felségben, Emberré lett Istenben: Higgyünk mi egy reménységünkben.